

[Statsministeren]

Arbejdet med handlingsplanen har været tilrettelagt således, at ministerierne har kortlagt deres ligestillingsproblemer og foreslået de aktiviteter, der anses for hensigtsmæssige. Ministeriernes bidrag samt udvalgets drøftelser har dannet baggrund for den samlede handlingsplan.

2. Målsætning.

Lovgivningen er rensset for kønsdiskriminerende bestemmelser, og regeringen har således kunnet ratificere FN's kvindekonvention, fordi formel ligestilling er gennemført. Men reel ligestilling er endnu ikke nået. Dette kræver, at dels strukturer, arbejdsformer og forretningsgange og dels vaner og holdninger ændres.

Følgende punkter kan fremhæves som væsentlige:

- Kvinders økonomiske uafhængighed.
- Uddannelses- og erhvervsvalg bør være uafhængigt af køn.
- Kvinders og mænds lige placering på arbejdsmarkedet.
- Arbejdsvilkårene skal tilpasses nutidens familiemønstre.
- Kvinders og mænds fælles ansvar for familiens trivsel prioriteres, således at børnenes vilkår kan forbedres.
- Tilstrækkelig serviceudbud til styrkelse af familiens funktion.
- Kvinders og mænds lige indflydelse på beslutningsprocessen overalt.
- Den fysiske planlægning bør inddrage ligestillingsaspektet.

Handlingsplanen markerer en styrkelse af den igangværende proces og kan være et bidrag til omstilling og fornyelse i det danske samfund. På nogle områder har det været muligt at fastsætte konkrete mål og midler, medens der på andre områder vil være behov for yderligere kortlægning, forsøgs- og forskningsvirksomhed, inden ligestillingsindsatsen kan konkretiseres i handlingsplaner. Der er derfor også under arbejdet med handlingsplanen knyttet kontakt til det kommunale område for at dække hele den offentlige sektor.

Det er væsentligt, at processen holdes i gang på alle niveauer – også på de områder, hvor den endnu kun har form af overvejelser og ny bevidsthed.

En forudsætning herfor er, at de ansvarlige myndigheder inddrager ligestillingsaspektet i arbejdet, afsætter de nødvendige midler samt personale, som har kompetence, og ikke mindst giver opbakning til at udføre det arbejde, der forestår.

3. Handlingsplan.

Handlingsplanarbejdet foregår samtidig i flere ministerier om fælles problemstillinger, og der er derfor behov for samarbejde mellem ministerierne indbyrdes. Handlingsplanen er udarbejdet på grundlag af ministeriernes egne bidrag i meget forkortet form, hvorfor der henvises til bidragene, som er vedlagt. (Ikke optrykt her).

Arbejdsministeriet. Det vigtigste ligestillingsproblem er den store *kvindearbejdsløshed*. I dag udgør kvinder 62 pct. af det samlede antal ledige, mens kvinder udgør 45 pct. af arbejdsstyrken. Alt tyder på, at denne udvikling vil blive forstærket, fordi kvinders nettilgang til arbejdsmarkedet vil være væsentligt større end mænds. Særlig truet er gruppen af voksne ledige kvinder, herunder tidligere ungdomsledige. Samtidig med den store kvindearbejdsløshed ser man inden for visse sektorer, at der er mangel på arbejdskraft – typisk på områder, hvor kvinder traditionelt ikke er beskæftiget (flaskehalsproblemer). Arbejdsministeriet er opmærksom på, at løsningen af kvindearbejdsløshedsproblemet kræver samarbejde på tværs af ministerområder og med arbejdsmarkedets parter.

Arbejdsministeriet og Undervisningsministeriet har i vidt omfang samme mål, hvorfor der henvises til afsnittet om Undervisningsministeriet. Mange af problemerne samt løsningerne herpå vil også have relevans over for de øvrige erhvervsministerier.

Handlingsplan. Der er nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter for Arbejdsdirektoratet og Direktoratet for Arbejdsmarkedsuddannelserne, der koordinerer de ligestillingsmæssige bestræbelser inden for Arbejdsformidlingen (AF) og arbejdsmarkedsuddannelserne vedrørende vejledning, motivation, uddannelse og opfølgning, herunder en særlig indsats over for voksne ledige kvinder.

Direktoratet for Arbejdsmarkedsuddannelserne har igangsat i efteråret 1986 på baggrund af forsøgs erfaringer udvikling af et